

1947 r. także w przypadku, jeżeli wykonanie świadczeń następuje po dniu 1 maja 1947 r.

§ 63. W przypadku przedłużenia wspólności majątkowej małżeńskiej (§ 1483 i następne kodeksu cywilnego niemieckiego w związku z art. XIV ust. 1 przepisów wprowadzających prawo małżeńskie majątkowe oraz z art. XX § 1 przepisów wprowadzających kodeks rodzinny) obowiązek podatkowy powstaje z chwilą zakończenia kontynuowanej wspólności majątkowej małżeńskiej.

§ 64. Tracą moc obowiązującą:

- 1) §§ 1—64, 65 ust. 1, 2 i 6, § 66 i §§ 86—93 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 468),
- 2) § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 lutego 1950 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych oraz zwolnienia niektórych pism od opłaty skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 36).

§ 65. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

44

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 października 1951 r.

w sprawie wykonania dekretu o opłacie skarbowej.

Na podstawie art. 4 ust. 3 i art. 7 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 9, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. z 1951 r. Nr 9, poz. 73).

2. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o Tabeli opłat skarbowych, należy rozumieć Tabelę opłat skarbowych stanowiącą załącznik do art. 1 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej.

Do art. 4 ust. 3.

§ 2. 1. W zakresie obliczania, pobierania, zaświadczenia, prowadzenia rejestru oraz wpłacania opłaty skarbowej notariusze stosują odpowiednio przepisy §§ 39—43 oraz § 58 ust. 2, a sędzia obywatelski — § 46 rozporządzenia z dnia 12 października 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. R. P. z 1952 r. Nr 7, poz. 43).

2. Wzory rejestrów, o których mowa w §§ 5, 8 i 11, ustali osobne zarządzenie Ministra Finansów.

§ 3. 1. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” oblicza opłatę skarbową oraz składa deklaracje w następujący sposób:

- 1) na podstawie prowadzonych w myśl obowiązujących przepisów rachunkowych dla kas biletowych, bagażowych, towarowych i agencji celnych miesięcznych wykazów nadanego bagażu, nadanych przesyłek ekspresowych, nadanych i wydanych przesyłek towarowych w komunikacji wewnętrznej i międzynarodowej — w których to wykazach powinny być uwidocznione w osobnej rubryce sumy pobranych kwot z tytułu opłaty skarbowej od przewozu za okres miesięczny — biura finansowe w dy-

rekcjach okręgowych kolei państwowych sporządzają zgodnie z obowiązującym je regulaminem służbowym co miesiąc następujące zestawienia:

- a) ogólne zestawienie należności z przewozu towarów,
  - b) zestawienie ostatecznych wyników z przewozu bagażu i przesyłek ekspresowych z całego okręgu dykcji, wykazując w osobnej rubryce pobrane opłaty skarbowe za dany okres sprawozdawczy;
- 2) na podstawie obu zestawień oraz zlecenia księgowego następuje przekazanie opłat skarbowych, pobranych z całej dykcji danego okręgu, organowi finansowemu I instancji siedziby danej dykcji właściwemu do wymierzenia i poboru podatku od nabycia praw majątkowych i opłaty skarbowej.
2. Powyższe wykazy, zestawienia i księgi zastępują rejestr opłat skarbowych.

§ 4. 1. Osoby trudniące się przewozem towarów pojazdami mechanicznymi (przewoźnicy), z wyjątkiem przedsiębiorstwa „Państwowa Komunikacja Samochodowa” (§ 7), prowadzą księgę przewozów według wzoru ustalonego obowiązującym regulaminem przewozu towarów pojazdami mechanicznymi. Księga przewozów powinna zawierać osobną rubrykę do wpisywania pobranej opłaty skarbowej. Księga ta zastępuje rejestr opłat skarbowych.

2. Przewoźnik obowiązany jest prowadzić zgodnie z obowiązującym regulaminem przewozu towarów „kwitariusz przewozowy” osobno dla każdego pojazdu z zachowaniem kolejności numerów i wydawać pokwitowanie co do każdej przyjętej przesyłki. Grzbiet kwitariusza pozostaje w kwitariuszu, pokwitowanie zaś otrzymuje nadawca.

3. Przewoźnik powinien zarówno w grzbiecie kwitariusza jak i w pokwitowaniu umieścić zaświadczenie o uiszczeniu opłaty skarbowej o treści „Opłatę skarbową od przewozu w kwocie 1.20 zł pobrano”; w przy-

padkach gdy kwotę opłaty skarbowej obliczono w sposób określony w § 28, należy w zaświadczeniu wpisać zamiast kwoty 1.20 zł kwotę tak obliczoną.

§ 5. Przewoźnicy, nie wymienieni w §§ 3, 4 i 7, prowadzą rejestry według ustalonego wzoru.

§ 6. Zaświadczenie o uiszczeniu opłaty skarbowej, zawierające pozycję rejestru opłat skarbowych i kwotę pobranej opłaty skarbowej, powinno być umieszczone zarówno na dokumencie wydawanym osobie nadającej rzecz do przewozu, jak i na dokumencie pozostającym u przewoźnika.

§ 7. 1. Przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa” pobiera opłatę skarbową od przewozów towarowych, tj. od każdego listu przewozowego lub zlecenia spedycyjnego. Listy przewozowe i wystawiane na podstawie zleceń zbiorowe faktury (rachunki) ekspozytury Państwowej Komunikacji Samochodowej rejestrują w „Dzienniku Obrotów”, wykazując opłatę skarbową w oddzielnej rubryce.

2. Przedsiębiorstwo „Państwowa Komunikacja Samochodowa” pobiera opłatę skarbową od dowodów stwierdzających otrzymanie bagażu ręcznego do przewozu (bilet taśmowy bagażowy) w myśl obowiązującej instrukcji handlowej i finansowej przedsiębiorstwa. Zaświadczenie pobrania opłaty skarbowej powinno być zamieszczone zarówno na samym bilecie bagażowym, jak i na jego grzbiecie.

3. W rozliczeniu ze sprzedanych biletów (cedułów), sporządzonym w myśl obowiązującej instrukcji handlowej i finansowej dla przedsiębiorstwa, konduktorzy uwidaczniają w specjalnej rubryce sumę opłat skarbowych, która powinna odpowiadać iloczynowi z pomnożenia ilości wydanych biletów bagażowych przez stawkę opłaty skarbowej.

4. W wykazie rozliczeń sprzedanych biletów, sporządzonym przez kasę danej ekspozytury Państwowej Komunikacji Samochodowej, sumy opłaty skarbowej figurujące w rozliczeniu ze sprzedaży biletów, a pobrane przez poszczególnych konduktorów, należy wpisywać w oddzielnej rubryce.

5. Na podstawie wykazów rozliczeń sprzedanych biletów ekspozytury Państwowej Komunikacji Samochodowej sporządzają ogólne zestawienie opłaty skarbowej za dany okres sprawozdawczy.

6. Wymienione w poprzednich ustępach wykazy zastępują rejestr opłat skarbowych.

§ 8. 1. Przedsiębiorcy okrętowi żeglugi morskiej, przybrzeżnej lub śródlądowej i żeglugi powietrznej, ich pełnomocnicy i komisanci prowadzą rejestr opłat skarbowych od przewozu osób i rzeczy (poz. 11 lit. a) i b) Części I Tabeli opłat skarbowych) według ustalonego wzoru.

2. Jeżeli płatnik prowadzi osobną ewidencję listów przewozowych lub innych tego rodzaju dokumentów, może wpisywać do rejestru pod jedną pozycją zbiorową wszystkie listy przewozowe lub inne tego rodzaju dokumenty za dany okres sprawozdawczy.

3. Przedsiębiorcy okrętowi (żegludowi) prowadzą powyższy rejestr opłat skarbowych (ust. 1) wspólnie dla swych zakładów filialnych; rejestr ten powinien obejmować

również wszystkie te przypadki, w których zawarcie umowy o przewóz, a także odstąpienie od niej za wzajemną zgodą stron (stornowanie) nastąpiło za pośrednictwem zakładów filialnych. W razie stornowania umowy, tak w przypadkach, gdy przedsiębiorstwo zwraca klientowi całą sumę pobraną zaliczkowo (kwit zadatkowy), jak również gdy zatrzymuje pewną kwotę z sumy pobranej zaliczkowo, należy w rejestrze podać również pozycję, pod którą wpisano kwit zadatkowy, a przy tej pozycji powołać pozycję, pod którą dokonano stornowania. W tych przypadkach zamiast pozycji rejestru opłat skarbowych należy zamieszczać na dokumencie i jego odpisie odpowiednie oznaczenie umożliwiające odszukanie odnośnej księgi, jej stronicy i pozycji.

§ 9. 1. Przedsiębiorcy okrętowi żeglugi morskiej, przybrzeżnej, śródlądowej lub żeglugi powietrznej, ich pełnomocnicy i komisanci zaświadczenia na oryginałach i odpisach dokumentów przewozowych, biletów okrętowych lub innych dokumentów uprawniających do jazdy statkiem morskim, rzeczonym lub powietrznym oraz na listach przewozowych lub innych tego rodzaju dokumentach sporządzanych przez wysyłającego i wręczanych przewoźnikowi, a także na kwitach bagażowych uiszczenie opłaty skarbowej z podaniem pozycji rejestru opłat skarbowych.

2. Jeżeli kwit bagażowy wydany został łącznie z biletem pasażerskim (na jednym blankiecie), a bagaż podlega opłacie taryfowej (przewozowej), płatnik pobiera opłatę skarbową od kwitu bagażowego niezależnie od opłaty skarbowej od biletu pasażerskiego. Opłata ta powinna być uwidoczniiona na kwicie bagażowym.

§ 10. Przedsiębiorcy okrętowi oraz żeglugi powietrznej obliczają i pobierają opłatę skarbową od przewozu osób (poz. 11 lit. b) Części I Tabeli opłat skarbowych) w przypadkach:

- 1) gdy na obszarze Państwa sporządzili sami lub przez swoje przedsiębiorstwo, pełnomocnika lub komisanta umowę o przewóz statkiem morskim lub powietrznym osoby w Polsce zamieszkałej, bez względu na to, czy wydanie dokumentu uprawniającego do jazdy następuje w kraju czy za granicą;
- 2) gdy osoba zamieszkała w Polsce otrzymała na obszarze Polski dokument uprawniający do jazdy statkiem morskim bądź pismo upoważniające do odbioru takiego dokumentu (prepaid), a przedsiębiorca ma siedzibę w Polsce lub działa tu przez swoje przedstawicielstwo albo przez pełnomocnika lub komisanta, bez względu na to, czy umowę przewozu zawarto na obszarze Polski, czy za granicą.

§ 11. 1. Osoby trudniące się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych (przechowawcy) powinny prowadzić rejestr opłat skarbowych według ustalonego wzoru.

2. Przepisy § 6 o zaświadczeniu stosuje się odpowiednio.

3. W razie wydawania przez przechowawcę dowodów przechowania z księgi grzbietowej (juktowej) — zaświadczenie powinno być umieszczone zarówno na części pozostającej w księdze grzbietowej, jak i na

składowym dowodzie posiadania oraz na warrancie (składowym dowodzie zastawniczym) z podaniem pozycji rejestru opłat.

§ 12. Płatnicy wymienieni w art. 4 ust. 1 — z wyjątkiem notariuszów — stosują w zakresie opłaty skarbowej przepisy §§ 57—59 rozporządzenia z dnia 12 października 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych.

Do art. 5 ust. 3.

§ 13. Przepis art. 5 ust. 3 o najniższej opłacie skarbowej od wekslu in blanco nie dotyczy weksli in blanco wystawionych i opłaconych opłatą:

- 1) stemplową co najmniej w kwocie 30 zł w walucie obowiązującej do dnia 30 października 1950 r. (art. 122 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych — Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404) przed dniem 1 maja 1947 r.,
- 2) skarbową co najmniej w kwocie 40 zł w walucie obowiązującej do dnia 30 października 1950 r. (art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej — Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 53, poz. 419) przed dniem 28 listopada 1950 r.

— jeżeli data ich wystawienia i opłacenia opłatą stemplową bądź skarbową zostanie udowodniona.

Do Tabeli opłat skarbowych Część I.

Do poz. 1.

§ 14. Zgłoszenia prowadzenia przedsiębiorstwa nie wymagającego koncesji, składane w dopełnieniu ustawowego obowiązku, nie są podaniami w rozumieniu poz. 1 lit. d) Cz. I Tabeli opłat skarbowych, np. zgłoszenie w myśl art. 7 prawa przemysłowego przedsiębiorstwa nie należące do koncesjonowanych, zgłoszenie dorywczego przedsięwzięcia rozrywkowego w myśl § 1 rozporządzenia o wykonaniu prawa o przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 103, poz. 801).

Do poz. 1 i 3.

§ 15. Podania wnoszone do osób prawa publicznego, którym na podstawie przepisów prawnych zlecono wykonanie państwowych czynności administracyjnych, i świadectwa wydawane na skutek tych podań nie podlegają opłacie skarbowej.

§ 16. W przypadkach gdy na podstawie przepisów szczególnych, regulujących obowiązek uzyskania zezwoleń (koncesji), wymagane jest uzyskanie kilku różnych zezwoleń (koncesji) na prowadzenie tego samego przedsiębiorstwa — opłatę skarbową należy uiścić od każdego zezwolenia (koncesji) nawet wtedy, gdyby ich udzielono w jednym piśmie.

§ 17. 1. Do świadectw zalicza się również poświadczenia własnoręczności podpisu (legalizacja podpisu) przez władze państwowe.

2. Jeżeli w jednym poświadczeniu zalegalizowano

kilka podpisów, opłata skarbową należy się od każdego poświadczanego podpisu.

Do poz. 2 lit. h).

§ 18. Innymi czynnościami urzędowymi są w szczególności: umieszczenie na marginesie aktu wzmianki dodatkowej, dotyczącej: sprostowania lub unieważnienia aktu, uznania dziecka lub zawarcia małżeństwa przez rodziców dziecka po jego urodzeniu, bądź nadania dziecku nazwiska przez męża matki, jako też dotyczącej przysposobienia lub rozwiązania przysposobienia, zmiany nazwiska lub imienia na mocy zezwolenia właściwej władzy, rozwiązania małżeństwa przez rozwód, zgłoszenia imienia po sporządzeniu aktu urodzenia, o ile czynności te nie wynikają z ustawowego obowiązku urzędnika stanu cywilnego.

Do poz. 3 lit. d) i lit. f).

§ 19. Za pełną stronicę uważa się stronicę zawierającą 25 wierszy.

Do poz. 3 lit. k).

§ 20. 1. Koncesjami w rozumieniu przepisu poz. 3 lit. k) są zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstw zarobkowych, których udzielenie zależy od uznania właściwego urzędu państwowego, bez względu na to, jak są nazwane w odnośnych przepisach prawnych.

2. Przedsiębiorstwo jest prowadzone na stałe w rozumieniu przepisu poz. 3 lit. k) w przypadkach, gdy zezwolenie na prowadzenie przedsiębiorstwa nie ogranicza się do prawa wykonania jednej czynności zarobkowej lub pewnej ściśle oznaczonej liczby takich czynności. Zezwolenie na sezon jest zezwoleniem na stałe prowadzenie przedsiębiorstwa, a zezwolenie na urządzenie loterii fantowej lub bufetu z wyszynkiem na zabawie ludowej jest zezwoleniem na niestałe prowadzenie przedsiębiorstwa.

Do poz. 3 lit. k) pkt 7a (1) i b (1).

§ 21. Za członków rodziny w rozumieniu przepisu poz. 3 lit. k) pkt 7a (1) i b(1) należy uważać osoby zaliczone do I, II i III klasy podatkowej w art. 16 dekretu o podatku od nabycia praw majątkowych, a pozostające z właścicielem przedsiębiorstwa we wspólnym gospodarstwie domowym.

Do poz. 7.

§ 22. Innym dokumentem w rozumieniu przepisu poz. 7 lit. d) jest pełnomocnictwo upoważniające łącznie do dwu lub wszystkich czynności wymienionych w poz. 7 lit. a) — c), bądź do czynności nie wymienionej w poz. 7 lit. a) — c), bądź też do czynności obu tych rodzajów łącznie.

Do poz. 8 lit. b).

§ 23. Jeżeli w przypadkach określonych w poz. 8 lit. b) poręka została udzielona przez kilku poręczycieli, opłata skarbową należy się od każdej udzielonej poręki.

Do poz. 9 lit. a).

§ 24. Wierzytelnościami nie podlegającymi podat-
kowi od nabycia praw majątkowych są te wierzytelno-
ści, które nie podlegają opodatkowaniu na podstawie
art. 3 lub 4 dekretu o podatku od nabycia praw mająt-
kowych albo zostały zwolnione na zasadzie zarządzeń
Ministra Finansów wydanych na podstawie art. 20
tegoż dekretu.

Do poz. 9 lit. b).

§ 25. Za ustanowienie hipoteki na zabezpieczenie
wierzytelności przyszłych uważa się wyłącznie hipotekę
kaucyjną (art. 231 prawa rzeczowego).

Do poz. 10.

§ 26. Nie uważa się za przyjęcie na przechowanie
rzeczy ruchomych przez przewoźnika (spedytora) tych
przypadków, gdy przechowanie jest czynnością ubocz-
ną umowy o przewóz (spedycję).

Do poz. 11 lit. a).

§ 27. 1. Za listy przewozowe lub inne tego ro-
dzaju dokumenty uważa się również: kwity bagażowe,
listy ekspresowe i listy przewozowe komunikacji
wewnętrznej i międzynarodowej, zlecenia-listy prze-
wozowe na przewóz przesyłek wojskowych, zgłoszenia
przewozu stacyjnego, wykazy przesyłkowe, konosa-
menty i inne dokumenty stwierdzające zawarcie umowy,
mocą której zostaje powierzona przewoźnikowi rzecz
do przewozu w jego przedsiębiorstwie zarobkowym
(np. rachunki wystawione przez przewoźnika, bilety ro-
werowe, bilety blankietowe na dopłatę).

2. Za dokumenty przewozowe nie uważa się wtró-
ników i odpisów listów przewozowych, jak również
tramwajowych kwitów (biletów) bagażowych, rachun-
ków furmanów trudniących się zawodowo furmaństwem
lub właścicieli taksówek (samochodowych i konnych)
trudniących się zawodowo przewozem osób.

3. Arkuszem w rozumieniu poz. 11 lit. a) jest
każdy list przewozowy oraz każdy dodatkowy arkusz
listu przewozowego, jeżeli miejsce przeznaczone do wy-
szczególnienia towaru nie wystarcza; dodatkowy arkusz
listu przewozowego powinien mieć te same rozmiary,
co list przewozowy.

§ 28. Jeżeli opłata skarbową przewidziana w poz. 11
lit. a) pkt 1 po obliczeniu w sposób powyżej określony
(§ 27 ust. 3) wyniosłaby więcej niż taryfowa należność
za przewóz, opłatę skarbową należy pobrać tylko
w kwocie równej należności taryfowej. Przez taryfową
opłatę za przewóz należy rozumieć koszty przewozu
(przewoźne).

§ 29. Opłatę skarbową od dokumentów przewo-
zowych przy przesyłkach nie wymienionych w poz. 11
lit. a) pkt 1 i pkt 2, tj. przy przesyłkach kolejowych
nie należących do przesyłek drobnych — należy po-
brać od każdego arkusza listu przewozowego lub innego
tego rodzaju dokumentu (§ 27 ust. 1 i 3) bez ograni-
czenia, o którym mowa w § 28.

Do poz. 11 lit. b).

§ 30. Innym dokumentem uprawniającym do jazdy
statkiem morskim jest również kwit zadatkowy.

Do poz. 12.

§ 31. Nie uważa się za umowę majątkową mał-
żeńską układów o wzajemnych stosunkach majątko-
wych małżonków na przypadek rozwodu.

Do Tabeli opłat skarbowych Część II.**Do przepisu Nr 1.**

§ 32. 1. Podanie, wniesione przez dwie lub wię-
cej osób albo przez ustawowego zastępcę lub pełno-
mocnika dwu lub więcej osób, podlega opłacie jedno-
krotnej tylko wtedy, gdy pochodzi od współwłaścicieli
i dotyczy ich wspólnego majątku lub jeżeli wyrażone
w podaniu żądanie opiera się na tych samych tytułach
prawnych.

2. W braku warunków powyższych (ust. 1) należy
opłatę skarbową uiścić tyle razy, ile osób wymieniono
w podaniu w charakterze osób interesowanych (np. po-
danie zbiorowe).

Do przepisu Nr 2.

§ 33. Podanie ponowne, w którym podatnik jedy-
nie ponagła załatwienie pierwszego podania, nie pod-
lega opłacie skarbowej.

Do przepisu Nr 14.

§ 34. W sprawie zwolnienia od opłaty skarbowej,
przysługującego osobom prawnym mającym na celu
ogólną użyteczność lub cele wymienione w przepisie
dodatkowym Nr 14 pod lit. b) — stosuje się odpowied-
nie § 7 rozporządzenia z dnia 12 października 1951 r.
w sprawie wykonania dekretu o podatku od nabycia
praw majątkowych z tą różnicą, że w przypadkach,
gdy należna opłata skarbowa nie przewyższa kwoty
180 zł — przepisy § 7 ust. 4 zdanie drugie oraz ust. 5
zdanie pierwsze powyższego rozporządzenia nie mają
zastosowania.

Do przepisu Nr 18.

§ 35. Czek, w którym wystawcą i trasatem są dwa
oddziały tego samego przedsiębiorstwa (banku), nie pod-
lega opłacie skarbowej; okoliczność, czy oddziały te
znajdują się w różnych miejscowościach czy też w tej
samej miejscowości, jest bez znaczenia.

Do przepisu Nr 31.

§ 36. 1. Za żeglugę przybrzeżną w rozumieniu
przepisu Nr 31 uważa się jedynie żeglugę statkami
morskimi między portami w kraju, a za żeglugę po-
wietrzną krajową — jedynie żeglugę powietrzną między
portami lotniczymi w kraju.

2. Od biletu na przejazd lub przelot do portów
zagranicznych należy się opłata skarbową od całej
sumy, na jaką opiewa bilet.

- § 37. Tracą moc obowiązującą:
- 1) §§ 2 — 15, 29 — 47 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 listopada 1948 r. w sprawie wykonania dekretu o opłacie skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 469);
  - 2) § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 4 lutego 1950 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia

praw majątkowych oraz zwolnienia niektórych pism od opłaty skarbowej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 36).

§ 38. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Kole

45

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 5 stycznia 1952 r.

w sprawie ratyfikacji przez szereg krajów konwencji o regulowaniu oczek sieci rybackich i wymiarów ryb, podpisanej w Londynie dnia 5 kwietnia 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 14 konwencji w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb, podpisanej w Londynie dnia 5 kwietnia 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 62, poz. 359), następujące kraje złożyły Rządowi Brytyjskiemu dokumenty ratyfikacyjne powyższej konwencji:

Belgia dnia 9 maja 1951 r.,
 Dania dnia 11 kwietnia 1947 r.,
 Francja dnia 19 stycznia 1949 r.
 „z zastrzeżeniem, że zastosowanie nowych wymiarów oczek i nowych limitów rozmiarów ryb w strefach przy-

brzeżnych Francji będzie mogło nastąpić jedynie etapami“;

Holandia dnia 10 stycznia 1948 r.,
 Irlandia dnia 2 stycznia 1950 r.,
 Islandia dnia 7 września 1951 r.,
 Norwegia dnia 21 lipca 1947 r.,
 Portugalia dnia 13 lipca 1950 r.,
 Szwecja dnia 7 sierpnia 1946 r.,
 Wielka Brytania i Północna Irlandia dnia 1 lipca 1946 r.

Minister Spraw Zagranicznych: St. Skrzyszewski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw P. R. M. (Warszawa, ul. Bracka 20a) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego numeru.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedm. 46/48.
 Administracja: Administracja Wydawnictw P. R. M. ul. Bracka 20a

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Stołecznych Zakładów Graficznych Nr 7 w Warszawie, ul. Nowowiejska 6.